

EGRI POSTA.

HETILAP.

EGYSZERSMIND A HEVESMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnapon. Előfizetési díj: egészévre 5 frt — kr o. é. " " félévre 2 " 50 " " " " " negyedévre 1 " 30 " " " Egyes szám ára 10 kr.	Előfizetéseket elfogad EGERBEN a kiadó (halpiacz 239. sz.), GYÖNGYÖSÖN a Gazd. Egyesület titkónoki irodája vagy Poplan E. könyvkereskedése; MISKOLCZON Fraenkl B. könyvkereskedése — és minden cs. k. postahivatal.	Hirdetéseikért Fizetnek minden háromszor hasábzott sorhely után 6, másodszori közzétételknél 5, harmadszorinál 4 kr; azonfelül bélyegadó fejében minden hirdetésről 30 kr o. é.
---	---	---

I. évi folyam.

25. szám.

Junius 22-én 1862.

KÖZÜGYEK.

Hevesvármegye gazd. egyesülete igaz. val. által 1862-ik év Junius 2-án tartott rendes havi ülés jegyzőkönyve.

Jelen voltak: Elnök Kovács László, Berecz Ferenc, Biró Albert, Bajza Antal, Kürthy Antal, Kürthy János, Bokross János, Pongrácz Bonó, Szávost Frigyes, Györfly Ignác, Zatykó József, Mahóvszky Antal, Balogh József, Kovács József s több tagok.

1. Elnök a szép számmal egybegyűlt választmányt üdvözlőlvén, a közelebb múlt havi igaz. választ. ülés jegyzőkönyve felolvastatott. Mely felolvastott, s tudomásul vett jegyzőkönyv hitelesítésére, Mahóvszky Antal, s Györfly Ignác urak kérték fel.

2. Főkélig indítványoztatott: hogy boldogult Földes József igmond egyesületi volt titkár emlékezőkönyvébe igattassék, s kora elhunytai fájdalom nyilváníttassék. Miután a boldogult, az egyesület keletkezésének első percétől kezdve, az egyesületnek oly hiv és lelkes hivatalnok volt ki az egyesület tekintélye, hatása és üdvös működéseinek előmozdítására négy éven által legjobb tehetsége szerint fáradozott, korahálála fájdalmasan illette az igazg. választmányt, s ezen érzelmeinek jegyzőkönyvi kifejezését ezennel elhatározza.

3. A titkári állomás betöltésére öt folyamodónak folyamodása olvastatott fel. Az egyesület titkárául titkos szavazat útján Rigó Antal választott; hivatalbalépése s illetménye június 1-ső napjától számítatván.

4. Elnök előterjeszti: hogy az Országos Gazdasági Egyesület ő felségéhez egy feliratot intézett, melyben felszólal hazánk vasúti hálózatának némely vonalozásoknál megindult balirányra ellen; ezen előterjesztése folytán indítványozza elnök, hogy ezen gazd. egyesület is tenne szót a megynéket legközelebről érdeklő Pest — miskolci egyenes vonal érdekében, s azt az Országos Gazd. Egyesületnek figyelmébe ajánlaná; mire nézve elnök egy kész fogalmazást olvas fel. Mely egész terjedelmében elfogadtatván, jegyzőkönyvébe igattatni, s levél alakban az országos gazd. egyesülethez felküldetni rendeltetett.

5. Olvastatott Czilhert Róbert pozsonyi gazd. egyesület alelnökének, felhívó levele, melyben ajánlja: hogy vidéki gazd. egyleteink jegyzőkönyveik, s egyéb közzé tenni való irataik közzétételére a „Gazdasági lapok“ című gazdasági lapokkal, a pozsonyi egyesület példájára szerződjenek. A rokon egylet szíves levele örömmel fogadtatván, tudomásul szolgál; — a benne foglalt igen üdvös ajánlat azonban egyesületünk nézve fölöslegesnek tartatott, miután egyletünknek hivatalos közlönye van.

6. Elnök előterjeszti egy Gyöngyösön felállítandó takarékpénztár jótékony hatását és szükségét, s indítványozza: hogy az egyesület mondja ki végzésileg egy gyöngyösi tak. pénztár felállításának szükségét. Az indítvány közlekedéssel fogadtatván, határozattá emeltetett, s egyszersmind egy számos érdekeltből álló bizottmány nevezetett ki oly utasítással, hogy ezen bizottmány: az engedély eszközése, alapszabályok kidolgozása, aláírások gyűjtése, s az alapító gyűlés határnapjainak ki tűzése által a szükséges előleges munkálatakat végezze, jelentése elvárátván. — Ezen bizottmány elnökéül Kovács László, tagokul: b. Beuszt Ödön, Mahóvszky Antal, Kürthy Antal, Szávost Frigyes, Martonffy Károly, Zatykó József, Berecz Ferenc, Streitman József, Fökövy Antal, Zrupkó János, Hám István, Borhy György, Horner István, Csala Sándor, Valtherr Ferenc, Pongrácz Bonó, Borhy Imre, Steőszel Pál, Bökőnyi Viktor

Dely József, Bozó Pál, Györfly Ignác, Minczér János, Stenszky József, Deseövfly Jób, Janikovich Alajos, Dani József, Veiszberger if. Braun Mark, és Fülöp, Trebicser Samu, Kern József, Técs József, Balogh József, Bokross János, Kürthy János, Freyburg Lajos, Bajza Antal s Kovács József nevezettek ki.

7. Somogymegye gazdasági egyesületének maj. 12-én tartott kiállítási és szántás verseny ünnepélyére kiküldött küldöttségi tag Somsich Pál levele olvastatván: jelentése köszönettel fogadtatott s örvendetes tudomásul szolgált.

8. Berecz Ferenc előterjesztése következtében, a boldogult titkár halálózása által némileg rendtelenségbe került egyesületi iratok leltározására, s az ujonnan választott titkárnak leendő általadására: Berecz Ferenc alelnök, Mahóvszky Antal s Kürthy János val. tagok küldetnek ki, oly meghagyással: hogy a leltározottaknak a titkár gondviselése alá lett általadása után a leltárt, az általvevő aláírásával a legközelebbi val. ülésnek bemutassák.

9. Kertészeti szakosztály elnök Berecz Ferenc indítványozza: hogy az egyesületi kerti lakpadlásán heverő azon deszkák és lécek, melyek a kert kerítésétől felmaradtak, úgy egyéb deszka félék nehogy az idő vizsontagságai által értékükben alászálljanak, adatnának el. Miután azokra az egyesületnek szüksége nincs, azok eladatni rendeltettek. Az eladással jelentést tevő szakosztályi elnök Berecz Ferenc, Csala Sándor pénztárnok, s az egyesület titkára bizattak meg, jelentésük elvárátván.

10. A londoni kiállítási tárgyakat rendező országos-központi-bizottmány, jegyző könyveit, az egyesületnek több példányban megküldvén, egy példány az egyesület könyvtárába tétetni rendeltetett; a többiek a jelen voltak között azonnal szétosztattak.

11. Elnök 24 szék vételét indítványozza, miután az eddig használt székek nagy része a boldogult titkáré volt. A 24 szék megvétele elrendeltetett.

12. Balogh József által egyesületi új tagul Freyburg Lajos ajánlatott. Egyhangulag bevétvén, részvény díjának 1862-ik évről számbavételére a pénztárnok utasítatik.

13. Csala Sándor pénztárnok jelentése folytán a pénztári kimutatás olvastatott; e szerint májushóban a bevétel: 54 frt, 21 1/2 kr; a kiadás: 61 frt, 45 kr; több adatott ki: 7 frt 23 1/2 krral. Tudomásul vétetett. Kelt mint fentebb. Jegyzette:

Harmos Iván.
Hitelesítették.

Az egeri fürdőről.

Lapunk, a mennyire hatalmában áll, minden közérdekű tárgyra kiterjesztendi figyelmét de miután egeri lap, városunk érdekeivel legtöbbször foglalkozni. A szerénység, s ildomosság korlátai között megadja jutalmát mindannak, mi szép, jó, hasznos és nemes; míg más oldalról nem késendik a feltűnő hiányokat kimutatni, a hibákat felfedezni, az előfordulható visszaéléseket a betű hatalmával büntetni s a lehetőségig ellensúlyozni: mert sok szépség, és betölthető hiány van itt; a visszaélésektől pedig mentsen meg bennünket az isten!

Szóljunk most pár szót az egeri fürdőkről. A 20 ezer lakosból álló Egernek jelenleg három fürdője van.

Az úgynevezett — Érseki, — Sinkovics féle, s Uszoda — fürdők.

Az érseki fürdő még a törökök korából

maradt ránk, s a polgárosodás szelleme nagyította, s megszépítette azt. — Szerény, egyszerű, bár meglehetősen épület zárja keblébe a páratlan kedvességű tükör fürdőket, s felettök óriás jegenye s éger fák gazdag lombjai zöldellenek.

E fürdőben, hét páratlan tisztaságú s ritka kellem nyújtással felbugyogó természetes langy meleg vizű, tükör hat kád, s egy tágas népfürdő van.

A múlt évben nagy költséggel építetett — Sinkovics féle szomszéd fürdőben több tükör, kád, s egy mosó fürdő találtak.

A harmadik egy tágas, jól berendezett, s ügyes úszó mesterekkel ellátott érseki uszodából áll: hol férfi s leány gyermekeink, valamint fiatalok és öregek, 10 forintért úszni alaposan megtanítatnak, s egész nyáron át fürdhetnek.

Az úgynevezett „Érseki fürdő“ s az említett kedves uszoda, tekintve Eger önmaga iránti csodálatra méltó közönyösségét, — a legmelegebb nyári hónapot kivéve, a 20 ezer főből álló Egernek tökéletesen elég volna; hogy azonban a fürdeni kívánóknak, az említett hónapban se kellessen fürdő után várakozniok, — talán főleg e nemes szempontból építette Sinkovics úr igen szép kis szomszéd fürdőt, mert azt soha sem képzelheté: hogy az öreg fürdő látogatóit megosztja, miután tapasztalható: hogy ennek gazdag forrásával, öntisztító erejével, kellemes langy melegségével, s térei nagyságával, az ő valóban igen csinos, bőkezűen berendezett, de apróbb, hidegebb, szűkebb forrású s kifolyású fürdői versenyeshessenek; — valamint hogy ezt a tapasztalás is elégségesen bizonyítja.

Távol van tőlünk minden tekintet, s azt távolról sem akarjuk mondani, hogy a Sinkovics féle fürdőtől a közönség vonja el pártolását, miután azt a szép cél, s concurrentia nyitás által teljesen megérdemlené; azt azonban kötelesek vagyunk kinyilatkoztatni: hogy véleményünk szerint azon kedves épület, — mely Egernek mindenestire díszére válik, s melynek építéséért az illetőnek Eger elismeréssel tartozik; — mint ily fürdő, célját egészen eltévesztette.

Roszat, kárt kívánni, eszközölni nemtelen lelkek sajátja; midőn tehát e sorokat írjuk, tollunkat nem vétkes káröröm, hanem kizárólag jóakarattal, s tiszta emberbaráti részvét vezet. Kimondjuk: hogy e fürdő, mint ily fürdő, a másik mellett méltó sikert nem hozand soha, s mert mind a derék építető tulajdonosnak, mind a közügynek jót akarunk, arra hívjuk fel: alakítsa át e fürdőt, gőzfürdővé.

Az emberi természetben rejő tulajdon: szeretni mind azt mi új, s divatszertű. E tételtől is következik: hogy a felállítandó gőzfürdők számos látogatói lesznek; ha pedig tekintetbe vesszük annak orvosilag, s gyakorlatilag bebizonyított üdvös hatását, s szenvedő emberiség körében feltűnt számos eredményeit, majd nem bizonyossággal állíthatjuk: hogy e gőzfürdő, mely a legveszélyesebb, s legfájdalmasabb bajokból élvezet közt gyógyítand, ha nem is gazdagon, de mindenestire kifogja magát fizetni.

Miből áll a gőzfürdő? ki a gőzfürdőt csak névleg ismeri, az szinte megborad tőle, s azt feleli: jaj az isten mentsen meg tőle! ki azonban ezt csak egyszer is használta, így sohajt: vajha mindennap használhatnám.

De szólunk a gőzfürdőről.

A gőzfürdő először is áll egy szobából, hová midőn először belépsz, megdöbvensz, mert oly gőz, s forrósággal találkozol, hogy lélegzeted szinte eláll; ez azonban csak az első pillanat hatása; a másodikban már édes érzés lép meg, oly érzés, minőt csak gőzfürdőben tapasztalhatni; a szobát kedvesnek, illatosnak találod, s midőn a fürdő szolgál által kijelelt s jéghideg vízzel végig öntött fakanapéra fekszel, s élet gondokkal terhelt fejedet leveles fákból készített, s jéghideg szivacsos fedett vánkosodra lehajtod, magadat szinte boldognak képezed.

A legkellemesebb izzadás lép meg, s szinte érzed, miként tisztul a salaktól tested és lelked.

Midőn egy két pohár hideg víz kellemes megivása után, — (mert itt ez még annak is jó esik, ki Lisznyaiként borimádó, s a vizet mozdónak sem szereti) — a virág illatú gőzzel eltelsz, magadat nemedhez illő nő, vagy férfi szolgál által, kedves érzések között szappanos szivacsos erőteltjesen végig keneded, azután kísétálsz a szomszéd hideg szobába, hol reád minden féle zuhany s egy nagy kád hideg víz várakozik.

Hogy a zuhany mily kedves, éltető, s mily elevenítő, ezt egy idő óta azok is tapasztalják, kik eddig azzal ismeretlenek valának; mert a minden szépet s jót szerető, s a közönség javát, kényelmét áldozatokkal is eszközölő Békefi Lipót érseki derék fürdő hasznabérlő, már egy pár igen erőteljes zuhanyt fel is állított, minek természetes következménye az lett; hogy most már mindenki zuhanyos szobában akar fürdeni.

Pedig mily rendkívüli különbség van azon édes érzés között, mit az ily zuhany előidéz, s a közt, mit akkor tapasztalunk, midőn az illatos gőzkörből, a langyos, majd azután hideg, s végre jéghideg zuhany alá állunk, s a kristály tiszta vizű kádba bebukunk.

A kedves érzések azonban, különösen télen, csak akkor emelkednek a legnagyobb fokra, midőn — kellő zuhanyozás után felöltözködve, a szabadba lépünk.

E rövid s halvány leirat csak azt akarja bizonyítani: hogy a gőzfürdő mily ritka kellemű; arról azonban kiterjeszkedőleg nem értekezünk, hogy a szenvedő betegek nézve, mily nagyfontosságú. De ezt betűk s gyenge szavak helyett eléggé s a lehangosabban hirdetik azon számtalan csoda példák, miket a gőzfürdők s zuhanyok hatásai előidéztek.

A gondviselés a nevezett fürdő tulajdonos urat elégségesen ellátta mindazon kellékekkel, melyek e rá nézve hasznos, a köze tekintve pedig megfizethetlen vállalat létesítéséhez szükségesek; egyszerű ajánlatunkat tehát ha csak lehet, vegye figyelembe, s fürdője egyrészt alakítsa át gőzfürdővé, mit ha különösen bár mely gőzgyárral tesz összeköttetésbe, a legszebb sikert várhatja.

Tavaszon, nyáron s őszön is lesznek számos vendégei, a téli hónapok pedig véleményünk szerint, valóságos kis arany kukszokkal fognak vetekedni. M. V.

VEGYES HIREK.

— Egri érsek ő eljja e napokban bémálási körutra indult, s jelenleg a Jászságban időzik, hol mindenütt banderiumokkal s a legnagyobb ünnepélyességgel fogadják.

— Bizonyos szomorú körülményeknél fogva, s különösen az „Egri Posta“ függetlensége érdekében, Egerben nem sokára egy fiók nyomda fog felállítani. Az előleges lépések e tekintetben már megtétettek.

— A helybeli „Műkedvellő társulat“ által, a „Budai országos népszínház javára“ ma a „Három szín“ című 4 felvonásos vígjáték fog előadatni. — A derék közreműködők következők lesznek: Eperjessy Eduárdné úrnő, Böck Anna k. a.; Nagyfejeő Ilma k. a.; Siskovics Mária k. a.; Eperjessy Eduárd úr; Bodnár Ferenc úr; Burik István úr; Csiky Gyula úr; Isaak Jenő úr; Sebe István úr; Telek úr.

A jövő számban bővebben.

— Megyénk egyik elsőrendű visszalépett

tisztviselője, ki magának csatatéren is érdemeket szerzett, a több idő óta példás önmegadással tírő család atya, rövid idő előtt egy levelet intézett megyénk általános tisztelt férfiahoz Almásy Zsigmondhoz, melyben kéri őt: hogy számára a vasutnál valami állomást szerezni sziveskedjék. Az illető elevelre több ideig nem válaszolt, hanem e helyett egy 40 holdas termékeny földi gazdaságot bérelvén ki, annak hasznobérét 3 évre előre kifizette, — azután a kis gazdaságot a legutolsó gazdasági eszközökig mindennel felszerelvén, a napokban tudósította az illetőt, hogy gazdaságát foglalja el. Ez alkalommal szerelnők a nemes adakozó iránti érzelmünket, melyben megyénk egész közönsége osztozik velünk, kifejezni, de azt hisszük, hogy ezzel csak a dolog érdemből vonnánk le.

— Városunkban pár nap előtt ismét egy vakmerő lopás követtetett el. Ugyanis az irgalmas rend egyik buzgó tagját, az általános ismert gyakorló orvos Ö-ét, szobájának kertre nyíló ablakán keresztül, minden drágaságától, arany s ezüsttől, s kész pénz mennyiségétől, megfosztották. Másnap a gyógyszer-tárban egy ismeretlen egyén ment bajusz pedrőt vásárolni, kinek felsőruhájáról egy gomb hiányozván, észébe jutott az illető tagnak, hogy a kertben az ablak alatt egy gomb találtatott, mely rögtön előhozatván, azokhoz tökéletesen hasonlított, minek következtében azon egyén rögtön elfogott, s végre csakugyan kivallotta, hogy ő egy idegen pesti egyén által felfogadtatott, s hogy a lopott holmik egy — maktári külvárosban lakó koresmárhoz vitettek, kit azonban már nem találnak, mert azon ismeretlen egyénrel Pestre utazott.

— Örömmel jelentjük a gazdaközönségnek; hogy a magyar földhitelbank ügye, végleges elintéztést nyert, smár át is tétetett az udvari kancelláriához, s azután rögtön szervezéséhez fognak. Hány családot fog ez intézet a végromlásból megmenteni?

— Megyénk alsó részéből több helyről azon szomorú hírt vettük: hogy ott a marhavész ismét nagyban pusztit, s hogy már eddig is nagy károkat okozott.

— Figyelmeztetjük olvasóinkat egy mai számunk hirdetései közt megjelent nyilatkozatra, melyben városunk közszeretű képviselője, sok éveken keresztül városunk ügyeinek tántoríthatlan, buzgó védője Csiky Sándor h. ügyvéd kinyilatkoztatja, hogy ügyvédi oklevelének hasznát akarja s fogja venni. Azt hisszük ez egyszerű nyilatkozat tökéletesen elég oly férfitől ki a közönség részvétét s bizalmát teljes mértékben bírja.

— Több lap szerint egy belga földhitelezési intézet van alakulóban, mely magyar földbirtokra pénzt kölcsönözni szándékoznék. E társulat három kitűnő tagja Mercier állam-minister, Nothomb képviselő s gr. Du Val de Beaulieu gazdag földbirtokos legközelebb Magyarországra jött, hogy hazánk áldott földével megismerkedjenek. Eddig is több jeles gazdaságot szemléltek meg. Bár újabb hírek szerint a magyarintézet is alakulóban van, azért azt hisszük, nem lesz ez sem fölösleges, mert a belga pénz olcsó 3,4 legfőlebb 5 percentes.

— Gyüdön egy pandur egyszerre rémitő sikoltást hallván oda futott s három cigánt lepett meg, kik éppen egy öt éves kis leány szeméit akarták kiszúrni. A pandur összefogván őket, kísült, hogy a leányt lopták, s hogy a koldulásra alkalmasabb legyen ezért akarták megvakítani. Hány ily eset történik évenként hazánkban, azért eléggé nem ajánlható a hatóságnak, az ilyenek fölötti nagy vigyázat.

— A londoni kiállításon lévő magyar tárgyak közül eddig 30 van kijelölve, mely a júry által érmeke méltónak tartatik.

— A már általunk kiadott június 8-iki szám szerkesztése annyira nem tőlünk függő akadálylaval volt össze kötve, s azt oly későn vettük át, hogy azt egészen újból nem nyomathattuk; azért olvasóink s magunk iránti kötelességünknek tekintjük kijelenteni az olvasó közönség előtt: hogy csak az azon számban megjelent első cikkekért vagyunk felelősek a közönség irányában.

— Herceg Eszterházy Pál 4 éves

barna kancája „Lady of the lake“, mely az ideai lóversenyeken az első császárdíjat és a gr. Károlyi István díjat nyerte, a magány fogadásokkal együtt 23,000 frtot jövedelmezett tulajdonosának.

— Krajováról írják, hogy kis Oláhországban rémitő mennyiségű sáska mutatkozik, mely a tavaly hátra maradt tojásokból kelt ki.

— Mohácson f. hó 12-én d. e. 11 órakor tűz ütött ki, s száz házat a hozzá tartozó épületekkel együtt elhamvasztott. Ily szomorú hírek hallásakor nem lehet, hogy ismételve vigyázatra ne intsük a közönséget.

— Lapunk múlt számából a „Vegyes hírek“ tévedésből maradván ki, annak érdekesebb részét ime itt közöljük.

— Kővár vidéke, — mely a magyar hatóságok között egyedül bír azon szerencsével: hogy eredetileg választott bizottmánya által kormányoztatik, — pár hét előtt tartott rendes üléséből ő Felsőégéhez aziránt írt fel: hogy a többi megyék bizottmányai is állítassanak vissza, s az országgyűlés ő felsége által Pestre hívassék össze.

— Fájó szívvel bár, de journalistai kötelességünknek fogva kénytelenek vagyunk megemlíteni, hogy városunkban a verekedés annyira elhatalmazott, hogy alig hallani mást, mint panaszt a rendőri hivatal ellen. Így Pünkösöd első napján, a maktári külváros egyik koresmájában egy kertész legényt ütöttek agyon. Ugyancsak Pünkösöd hétfőjén esti 10 órakor, éppen midőn a színi előadásnak vége volt, a város főutcáján, az irgalmas szűzek zár-dája előtt, két legény, egy velök csendesen szembejövőt megtámadván, azt a lármára elösielő dacára oly súlyosan megsebesítették, hogy élete még mindig veszélyben forog. Nem ártana az efféle hetyke verekedőket egy kis mérsékleltre tanítani.

— Hazánk legnépszerűbb journalistája Falk Miska e héten kezdte meg 6 havi, büjt-tel súlyosított fogságát Bécsben.

— A „Sürgöny“ egy cikkében azt mondja a többi közt a „Pesti Hirnökör“ ről, hogy 1847-es jelszavával az abszolutismus visszaállítására törekszik.

— Pilsen mellett Lukawicz faluban a lakosság összekapott az ott állomásozó huszárokkal. Még a lányok s menyecskék is részt vettek a verekedésben, de hogy melyik félnek segítettek, azt nem írja az illető újság.

Almásy László tisztelt barátunk még a múlt napokban, a lenti levél kiadására hítt fel bennünket; mivel ő ezen levél kiadását ismétlőleg sürgeti, kényszerülve vagyunk annak rovatot nyitni.

A levél így szól:

Tisztelt szerkesztőség! A múlt számban megjelent „Burai halászat“ című tárcsa cikk kiegészítésül engedje közhírré tennem: hogy Subich Lőrincz kedves barátunk bennünket, mint meghítt vendégeit lefele utaztunkban Farmoson oly példás szívfességgel várt, s látott el: miképen önkénytelenül felsohajtánk: Adjon Isten sok ily vendégszerető barátot a magyar társasáletnek.

Noszvaj, jun. 12. 1862.

Almásy László.

Sajtóhiba.

A június 15-iki szám 23-ik sora így olvasandó:

Vezér cikkeket közlünk megyénk s hazánk jelesebb publicistáitól, mint például gróf Szapáry Gyulától, Izsák Lászlótól, Mocsáry Lajostól stb.

Egri hetivásár.

A folyó év június 20-án tartott egri hetivásár igen közpszerű volt, az árak különösen az utolsó eső után, csökkentek. A behozott termények, — vidéki vevő nem léttében, nagyrészt lerakattak. A tisztabuza kelt köblönkint 8 fjával; a kétszerbuza 6—7 fjával; az árpa 4 ft 40 krjával; s a zab 3 fjával.

A miskolci június 18-án tartott hetivásáron, a tisztabuza kelt köblönkint 7—8 fjával; a kétszeres 6 ft 80 krjával, s 7 frért; a rozs 6 ft 20 krjával; az árpa 4 fjával; a zab 2 ft 80 krjával; a tengeri 5 ft 60 krjával; a köleskása 12 ftjával; s a bab 8 ftjával.

Rövid e...
lálkoztunk, s
nem mondhat
retlenek. Hog
kel van dolgu
ben nem anny
lemezni.

Az agarás
ban ne gondó
kivüli volt. Ö
csemege, s ké
mélyre rendel
ta! — monda
letett derék m
ségének, s önz
mellékétel, ki
háztartás szat
ritka képzetts
grófnék azt ta
talanság; s ki
gel készített je
jék le, mert be

— Ura n
stocraticus fel
— hát miért n
hér, vagy feke
egy izletesen k
sült, egy jólk
ves csemege?
kocsnyás hid
thea; ha t. i. n

Miután a
res strucztolla
szomszéd jogig
kivételével, mi
tak, — az aszt
senciáikat meg
lyek politicai de
talok játszani, z
vők szerint mul

Majd tánc
gorázása mellet
nyörűen zongor
csárdást.

A táncot egy
12 óra felé, mid
fák gallyait be
degek a szomsz

— Stefi!
damaskos s ola
kocsijában maga
már fülig van az
— Söt ellen
éves igazgató;
zánk leggondosa
aristocratáinak.

— De pfuj
egyszerű toillet
barna casmér, r
pántlika nélkül.
ember, hogy ne
dolga. Avagy,
tisztartónál? ne
leves, assiet, hús,
féle tészta, hatfé
pan, nyúl, malac,
sule, torta, apró
mogyoró, geszten
kóta. Nem volt-e
féle savanyúvíz,
hiszem, hogy ez

— Óh nem, l
felet a terjedelm
nek, s benned tisz
pillanatban egy e
rült asszonyosság
gott a bekandika
meggyőzőleg foly
töbnyire így élne
gokkal terhelt jav
kik közé a gróf is
lokra annál több

TÁRCA.

A NEVELŐ.

Beszély Erdőfytől.

II.

Rövid elbeszélésünk főbb egyénéivel már találkoztunk, s bár igen halványan színeztük őket, nem mondhatjuk, hogy azok előttünk teljesen ismeretlenek. Hogy azonban a lehetőségig tudjuk, kikkel van dolgunk, folytassuk elbeszélésünket, melyben nem annyira leírások, mint tények fognak jelmezni.

Az agarások igen izletesen ettek, és ittak; azonban ne gondolja senki, hogy az ebéd valami rendkívüli volt. Ötféle étel, ezek után egykét nemes csemege, s két féle bor; ezekből állott a 40 személyre rendelt ebéd. Bizony nem valami híres traktus! — mondanák különösen a 17-ik században született derék matrózaink, kik azt is a kor szűkkeblűségének, s önzésének rójják fel: hogy a sok tenger mellékétel, kicsinált, és becsinált, a divatos és úri háztartás szabályai közül kitérültek; de a mi ritka képzettségű, s élet bölcsességű középkorú grófnéknak azt tartja: hogy minden hasztalanság hasztalanság; s ki öt-féle, különös gondnal, s ügyességgel készített jó étellel éhségét elnem űzi, az fektüdjék le, mert beteg.

— Uram Isten! — mondja sokszor ez aristocraticus felsohajtás helyett: ah mein gott! — hát miért ne volna délre elég egy erőteljes fehér, vagy fekete leves, egy illően körülrakott hús, egy izletesen kiállított újság főzelék, kétféle nemes sült, egy jólkészített cukros tészta, s egy két kedves csemege? estére pedig — egy aszpickos, vagy kocsonyás hideg, s egy meleg sült, tészta — sajt, és thea; ha t. i. még ez utóbbit valaki meg nem űnta?

Miután a vendégek, — kik a pompadúr veres strucztoollas kalapú, s tarka-barka öltözött szomszéd jogigazgatóné született Krafl Marianna kivételével, mind az ily észszerű háztartáshoz szoktak, — az asztaltól elégtelen felkeltek, s kávé essenciáikat megitták, elkezdettek kártyázni, némelyek politiai dolgokról vitatkozni, a leánykák a fiatalok játszani, zongorázni; szóval mindnyájan kedvök szerint mulatni.

Majd táncörök alakultak, s Elemér gróf zongorázása mellett, ki mellesleg legyen mondva gyönyörűen zongorázott, ugyancsak járták a kedves csárdást.

A táncot egyszerű úri estebéd követte; — mintegy 12 óra felé, midőn a holdvilág felkelt, s a zúzmarás fák gallyait beezüstözte, a kocsik előálltak, s a vendégek a szomszéd faluba hajtottak.

— Stefi! — szólta Krafl Marianna kék selyem damaskos s olajtengelyes legújabb divatú íveges kocsijában magát öntelten elvetve; — a gróf talán már fülüg van az adósságban?

— Sőt ellenkezőleg; — felelt a két mázsás 50 éves igazgató; napról napra szerez. Ő egyike hazánk leggondosabb, legeszelebb, s legnemesebb aristocratáinak.

— De pfuj, minő ebéd mily estebéd, s mily egyszerű toillet! A grófné, s leánya közönséges barna casmér, ruhában, miden legkisebb csipke, s pántlika nélkül. Lelkemre mondom: azt hinné az ember, hogy nem telik; hogy kántornékkal van dolga. Avagy, nem úribb ebéd volt-e múltkor a tisztartónál? nem volt-e midőn ott voltunk, kétféle leves, assiet, hús, főzelék, négyféle becsinált, háromféle tészta, hatféle pecsénye, — liba, pulyka, kárpán, nyúl, malac, s bornyú? kétféle creemm, fagyalt, sule, torta, apró cukor, ötféle befőzött; dió, alma, mogyoró, gesztenye, mandola, körte, szőlő, és piszkóta. Nem volt-e leves után kétféle ürmös; háromféle savanyúvíz, s pecsénye után ausbruch. Én azt hiszem, hogy ez lenézés.

— Óh nem, legkevésbé sem édes tubicám; — felelt a terjedelmes inspector; — ök téged tisztelnek, s benned tisztelik a közeposztályt. — E pillanatban egy erőteljes csókot pattantott az ingerült asszony hofehér arcára, kellemesen mosolygott a bekandikáló hold fénye mellett, s azután meggyőzőleg folytatta. — „Most már a nagy urak többnyire így élnek; némelyek azért, hogy adósságokkal terhelt javaikat megmenthessék, mások, — kik közé a gróf is sorozható, — hogy nemzeti közcélokra annál többet áldozhassanak; de mindenkife-

lett, mert ez okos divat. Lásd kedves tubicám, én míg elnem vettelek, délre soha se ettem többet három, s estére kétféle ételnél, még is mennyire meghíztam.

— Három féle étel! ah scandál! — felelte a szépnő, mert hogy szép volt, az tagadhatatlan. Korom fekete szemek, szemöldökök, hófehér arc, római vágású orr, kis száj, ingerlő ajak, reményradó epedő tekintet, jünői termet, pici láb, — ilyennek szerénytelenség nélkül mondhatjuk, miután azt folytonosan mutogatta, — pici kéz, befödve iszonyú szikrákat hánnyó brilliános gyűrűkkel stb. s mindezek felett a legkeresettebb pávaszerű cifraság, mely a szemet meghatja ugyan, de a lelket tiszteletre legkevésbé sem hangolja.

— Ne haragudj kedves tubicám; — esengett az igazgató, ki közbevetőleg legyen mondva, este különösen gyengéd, s ovatos szokott lenni, s a világ minden kincseért sem kívánta három hónapos feleségét megbántani; — tölem akár éjjel nappal süttethetsz, miután most már istennek hála! van a tejbe mit aprítani. — Ő méltósága a bécsben, s párizsban lakó nemes gróf napról napra stülyyed, mi pedig itthon napról napra emelkedünk. Hiába, az okos, vigyázó, jószámloló, s iparkodó embert előbb utóbb megsegíti az Isten, míg a gondatlankat általjában megbuktatja. De ezt csak négy szem közt mondom.

A szép hölgy a végszavakat már nem hallá, mert elaludt, s igen érzékenyen kezdett hortyogni; az igazgató pedig e szép példát csakhamar jónak látta követni.

(Folyt. köv.)

Töredékek egy tűzre vetett Naplóból.

IV.

Elutazás Londonból.

Egyik februáriusi napon, mely Londonból elutazásomra volt kitűzve, épen azon sajnálkoztam, hogy London egyik főnevezetességét, az átláthatlan ködöt nem láthattam, midőn hajónk kapitánya azon hírral lepelt meg bennünket, hogyha elakarunk menni még elmehetünk, mert a leszállandó köd miatt a kitűzött időben épen nem indulhatunk. Én, kételkedve tekintetem szét, a mennyire a Themze szélessége s a roppant magasságú házak engedék, s már már himni kezdtem, hogy az egész ködféle csak kifogás, midőn észreveszem, hogy a hajók arabocain egymás után gyujtatnak meg a jelző lámpák, s hogy a kissé beljebb horgonyzó hajók sietve szedik föl horgonyaikat, hogy a partszélbe húzódjanak; továbbá, hogy az örök megkettőztetnek, s végre egy pillanat alatt ismét nem láttam semmit, mert a köd megérkezett!...

Siettem a városba, hogy e ritka tüneményt egész nagyságában láthassam, s valóban a város minden lámpája meggyújtva, a kirakatok megvilágítva, s a szobák szinte világítva voltak. London kivilágításának pompáját már előbb bámultam, s ez jó is volt, mert most egyáltalában nem láthattam tovább az orromnál!... A kocsik örökös zaja egyszerre elnémult, s 3—4 szakadatlan sorban haladtak lassan a keskeny Cheap-sead-en, míg az emberek gyorsan haladtak el egymás mellett bordatörő boxokat osztogatva, s foltasztó carambolt arangirozva a szembe s mellette menőknek. Mindenki maga-magával van elfoglalva, csak a fűrge picket-pockets-ek (zsebmetszők) gondolkodnak a mások zsebeire, s az éber constabler-ek (rendőrök) a zsebmetszőkre. Mindenki begombolkozik, s ki ezt tenni elmulasztaná, megköszönheti, ha a hatalmas boxok mellett órájánál egyebe nem hiányzik. Csodálatra méltó azon ügyesség, mellyel e zsebtolvajok birnak, s számuknál s vakmerőségüknél fogva rettegésben tartják nem csak a Londonba utazókat, de az otthoniakat is. Bámulás fogja el az embert, ha azon csinyeket hallja, melyet e fickók elkövetnek. Volt rá eset, hogy London egyik legnépesebb utcájából egy ködös napon a kirakatot vitték el. Valóban nem ok nélkül teszi a londoni rendőrség, hogy úton-útfélen, színházban, templomban, ebédőben, s minden nyilvános helyen feliratok által figyelmezteti az embert „Beware of picket-pockets“ „Órizkedjél a zsebtolvajoktól.“ A ki London-

ban megfordul számtalan számokkal ellátott egyen ruhás 12—16 éves fiúkat láthat, kiknek egyrésze, mint czizmatasztitók az utszák szögletein vannak fölállítva, más része pedig különféle hivataloknál alkalmazva. Ezek mind egy hajdani zsebmetsző klubnak a nevendékei voltak, de kézrekerülvén, most a rendőrség felügyele mellett ilyképen használtatnak.

A kitűzött idő már messze elmaradt, midőn csavargásomból a hajóhoz visszatértem s még mindeddig semmi jele az indulni akarásnak. A köd, mintegy óriásbunda terült le a városra, melyből nem látszott semmi, csak az a hasonlíthatlan zaj hallatszott, mely Londouban annyira megszokott. Már attól féltem, hogy a köd miatt még néhány napot Londonban kell töltenem, mint ezt többen emlégették, midőn délutáni 2 óra után a köd mégis annyit könnyült, hogy a Themzen lassan ereszkedhettünk. De mennyi bajjal járt ez ereszkedés. A kiállított örök minden pillanatban jelentették, hogy hajó közeledik, s a themzei rendőrség vigyázatra intő szava mindeütt fülünkbe hangzott. Sokszor félóra is beletelt míg a hajók közül kiveckelődhattunk, s így nem csoda, ha a máskor alig 1 órányi utat most 5 óra alatt tettük meg. Sötét éj volt midőn a tengerre értünk, csak néhány hajó lámpát vett észre a közelben a vizsga szem, melyek hollygó csillagként majd előkerültek, majd ismét elvesztek a sötétségben.

Én bekecsembé burkolózva a fedezeten sétálgattam, de a hideg éjszakai szél, s a hánykódni kezdő tenger csakhamar lekergettek a hajó hálótermébe, hol rám nem mindennapi jelenet váraozott. A tengeri betegség egész kegyetlenséggel dühöngött az utazók nagyrésze közt. Öreg meglett férfiak, gyermekkel együtt heverték a padozaton, s irtozatos erőlködés közt vonszolták magokat fekhelyeikhez, hol mindenik számára már egy mosdó medence volt alkalmazva. Magam is igyekeztem, hogy egy angol barátom tanácsa szerint az előre kiválasztott, a hajó közepén levő legalsó helyet, mint a hol a hánykódás legkevésbé érezhető, ideje korán elfoglalhassam, hol hanyatt vetve magamat a már egyszer szépen kikerült tengeri betegségtől újra megmenekedtem. A hajó hánykódása, s a hullámok csapkodása e közbe mindegyre növekedett, s már-már himni kezdtem, hogy egy csinos tengeri vihart is láthatok, midőn a hajó ringatása közt elaludtam. Egyszerre egy borzasztó lökére fölébredtem, körülöttem roppant világosság derengett, az utazók nagyrésze fekhelyéről hirtelen felugrott midőn egy matróz jelenti, hogy zátonyra jutottunk, s hogy előbb nem is mehetünk tovább, míg az „ár“ meg nem érkezik. No hiszen szép mulatság gondoltam magamban, tegnap a köd, ma meg a zátony gátolja haladásunkat, s hozszabítja a már így is kiállhatatlanná vált hajón maradást. De nem sok időm volt e gondolkodásra, mert egyik angol matróz bagós szájából nagyot köpve előmbé, egy schillinget követelt tőlem a hajó tisztántartásáért. Még ki sem fizettem neki, midőn egy másik jött, ki 6 pennyt kívánt azért, mert mosdó edényemről gondoskodott. „De barátom én nem is voltam beteg“ válaszoltam neki. Arról ő nem tehet, volt a hideg válasz, de ő mindent elkészített, s így a 6 pennyt nem engedi. Jól van, ennek is megadtam. Majd ismét másik jó, ki az ágyamat igazította, egy másik ki az asztalnál szolgált, egy harmadik, ki a vámnál packomat nyitotta föl, s ez így ment folyvást, míg csak meg nem érkeztünk, hol utoljára azért vettek még egy fél schillinget, mert kis kézi táskámat nem akartam a hajóról más által kihozatni, holott már erre előre is volt kirendelve. Nagyon csalódik az, ki a vitelbért egyszer kifizetve, azt hiszi, hogy a hajón már minden további költségtől megszabadult. Oh nem. A sok különféle cím alatt szedetni szokott vám, majd csak nem annyira megy, mint maga a vitelbér.

Hat óra mulva az ár megérkezett, s mi még az nap jókor elértük a szende Hollandia alacsony s csatornáktól metszett partjait, s este felé Rotterdamban partra szálltunk.

Kormos Béla.

HIRDETÉSEK.

BIZTOSITSUNK!

Az ismét gyakori, pusztító tüzvészek, s szintén fenyegetőleg mutakozó jégverések alkalmából bátor vagyok figyelmeztetni a t. birtokosokat, miszerint hazai jeles intézetünk, **az első magyar általános biztosító társaság** e részbeni jótéteményét igénybe venni, s az épületeket, valamint a vetéseket és szőlőket biztosítani sziveskedjenek.

A fen tisztelt hazai jótékony intézet alolirt egri ügynöke és felügyelője teljes készséggel ajánlja fel szolgálatát a tűz és jégverés elleni, valamint az emberéletére szolgáló biztosítások felvételére, s reményli, hogy valamint eddig, ugy ezen-tul is a jótügy előmozdítása tekintetéből elvállalt ügyködése pártolásra találand.

Ajánlom továbbá a már megnyitott és sikeresen működő **Tudakozó-intézetemet**, hol is a t. közönség igényeinek megfelelni legfőbb törekvésem leend.

Eger, jun. 1-én 1862.

3-3

Gosztonyi József, s. k.

lakásom van a megyeház mellett Zábrácsky-féle 270. sz. házban.

Bucher Alajosnál kaphatók

fristöltés Bártfai viz egy láda 20 nagy, vagy 30 kis üveggel 4 ftért. 1 nagy üveg 24 kr 1 kis üveg 15 kr, üveggel együtt, hozzá igen alkalmas siller bor egy cilinder 30 krért. 1857-iki finom fehér óbor 40 kr, butella nélkül. E fent írt italok mind a pincéből jó hidegen szolgáltatnak ki, nehéz butellás borok szinte folytonosan kaphatók.

Árverési hirdetmény.

Ezeonél közhírré tétetik, miként néhai Keserű János hagyatékához tartozó Hatvani külváros 3-ih 4-ben 888 sz. alatt lévő 963. ft. 95. kraj. becsült ház folyó Junius hó 30-án a legtöbbet ígérőnek közárverésen elfog adatni. Egerben junius hó 11-én 1862.

Lovass Ferencz,

törv. tanácsnok mint kiküldött osztálytétvő bíró.

Előleges hirdetmény.

A Frank Lipót féle, Rottenstein Pál úr szőlője szomszédságában létező, s ritka különösségű bort termő Sikhegyi szőlő, az idei terméssel együtt; úgy a Jó János úr háza előtt létező nagy borházas pince, nem sokára nyilvános árverés útján, kedvező feltételek mellett eladandó lesz. Értekezhetni addig is Sir Antal kereskedő úrral Egerben, a piacon létező kereskedésében. 1-3.

Hirdetés.

Eger, vagy Gyöngyös vidékén egy eladó 2-3 éves schveici bika kerestetik. A tudósítás Kopoltra intézendő az uradalmi felügye-lőséghez. Utolsó posta Kápolna.

Felsőbb engedélylyel.

Gyorsutazási hirdetmény

Pest, Gyöngyös és Eger között.

Alolirt vállalkozók a t. c. közönségnek tudtúl adják: hogy a már 8 év óta fennállott személyszállítások **Pest, Gyöngyös és Eger** között naponta, a lehetőségig legkényelmesebb módon, egy kalauz (Conducteur) kíséretében váltott lovakkal, ekkép eszközöltetnek.

Pestről Gyöngyösre:

Hétfőn 7 órakor, reggel
Szerdán 7 " "
Pénteken 7 " "

Pestről Egerbe:

Vasárnap 5 órakor reggel
Kedden 5 " "
Csütörtökön 5 " "

Gyöngyösről Pestre:

Vasárnap 7 órakor reggel
Kedden 7 " "
Csütörtökön 7 " "

Egerből Pestre:

Hétfőn 5 órakor reggel
Szerdán 5 " "
Pénteken 5 " "

FELVÉTELI IRODÁK:

Pesten kerepesi uton „GRIF“ vendéglőben, az udvarban jobbra.

Gyöngyösön Swarzkopf „VÖRÖS ÖKÖR“-höz címzett ujonan felszerelt vendéglőjében.

Egerben Kömley szintén ujonan alakult, s felszerelt „GÓLYÁHOZ“ címzett vendéglőjében.

Jegyek válthatók Egerben, a Steinhauzer-féle házban létező Bajzát József fűszerkereskedésében.

Első hely Egerből Pestre, vagy Pestről Egerbe 6 firt 20 kr; második hely 5 firt 80 kr; harmadik hely 5 firt; Egerből Aszódig 4 firt 80 kr; Hatvanig 4 firt; Gyöngyösig 2 firt 50 kr; mindennemű málhákat egyszemélynél 30 fonton felül, feladási ív mellett fontonkint 4 krért fog szállítani.

A t. c. közönség kegyes pártfogásába ajánlván magukat teljes részvételért esedeznek a vállalkozók

Swarzkopf és Pataky.

Egri szabadalmazott tudakozó s utasító intézeti könyvkivonatok.

1. Egy gyakorlott, jóbizonyítványokkal ellátott gazdatiszt alkalmazást keres; több nyelveket beszél, s netán a kellő biztosíték letételére is ajánlkozik, —

2. 600. akó részint vörös, részint fehér, részint siller a legjobb minőségű s egyik legjobb hegyen 1850-évről 1861-ik éveken termelt borok szabad kézből eladó. —

3. 483. holdnyi részint erdő, részint föld részint szőlőből álló tagosított földbirtok malom és egyéb regálékalszabad kézből eladó. —

4. Egy jó karban lévő, mintegy 32. holdas szőlő Egertől 1 órányi távolságra, szépszerű épülettel ellátva, — szüretelő edényekkel együtt a függő természettel vagy annélkül szabad kézből eladó. —

5. Egy 2-legfeljebb 3. éves jó vérű Schveici bika kerestetik.

6. Egy jókarban levő zongora kerestetik s ugyan olyan szabad kézből eladó.

6. Kerestetik 500. o. é. forint kölcsön; mely Egerben egy jókarban levő adósságmentes házra betábláztatható. —

7. Nevelő kerestetik az első és 2-ik latin iskolát magán tanuló 2. ifju mellé falura. —

Bővebb tudósítást ad a fentnevezett intézet tulajdonosa.

Gosztonyi József.

Közgyűlés.

Hevesmegyei takarékpénztár részéről f. é. junius hó 22-én d. e. 10 órakor tartandó közgyűlésre minden t. c. részvényesek ezennel meghivatnak, tudtúl adatik ez úttal, hogy ezen közgyűlésben meghatározandó 1861-ik évi osztalékot részvény leveleiknek felmutatása mellett e gyűlés után felvehetik. Egerben junius 2-án 1862.

Babies István,
elnök.

Nyilatkozat.

Többek által kérdeztetvén s felszólítván a végett, hogy ügyvédi oklevelemnek veendem-e és illetőleg jövőre vegyem hasznát, s így peres ügyek vezetésére vállalkozzam; ennek folytán van szerencsém körtudomásra juttatni: miként ennekutánna pereket folytatni, s így a törvénykezés terén működni, körülményeim követelése miatt, igen is fogok. Egerben, junius 10-én, 1862.

Csiky Sándor,
okleveles ügyvéd.